Snij-jacht

t Is al weer verschaaiden joar leden. Op twijde Kerstdag zollen Opa en Grootmoe oet n Daam kalkoun komen eten. Ze mozzen eerst wel mit auto ophoald worden.
Der wer snij veurspeld, mor houveul wer der nait biezegd.
Smörns tegen n uur of tien ging Pa op rit, Kina mog mit en veurin zitten. Dat was n oepke veur heur en veuraal t veurin zitten was n groot feest.
Der vil al wel wat snij, mor biester veul was t nog nait.
Moeke mit t lutje bruiertje bleven thoes. Ze zollen ja zo weerom wezen.

t Eerste stuk ging best, mor achter Noordbrouk begon t al gaauw te veraandern.
Der kwam wat meer wind bie en snijvlokken bleven op veurroet van auto liggen.
Roetenwizzers konden der nait tegen fokseln. Pa ging wat langzoamer rieden en Kina mos goud mitkieken of ze ziedkaanten van weg nog zain kon.
“Hier ligt juust zoveul snij omreden weg ligt dwaars op wind,” legde Pa heur oet.
“Is t din nait beter dat wie weer noar hoes tou goan?” vroug t wicht wat benaauwd.
”Nee hur,” zee Pa, “k mag hier wel over en t is toch ook spannend zo mit zien baaident in n snijstörm.” Joa, dat was ook wel zo, mor Kina zaag ziedkaanten nait meer en t wer ook zo iezelk stil.

t Ging wieder op Sibboern aan. In t dörp zulf vil t nog wel wat mit, mor hier stonden snijroemers midden op weg en hilden Pa en Kina aan.
“Woar willen ie noar tou?” vrougen ze. “Noar n Daam,” zee Pa.
“Kin nait,” was t antwoord, “onbegonnen waark. Ie kinnen hier nog keren en noar hoes tou goan, ie komen nait veul wieder meer en volgens berichten nemt wind allain nog mor tou.”
“Joa, mor ik mout mien ollu ophoalen en dij hebben gain tillefoon. Ze zitten nou op mie te wachten,” pebaaierde Pa nog.
“Niks mit neudeg,” zee man van gemaainte, “omdraaien en zeer zeker nait deurrieden!”
Pa keerde auto op n inrit, dij snijvrij was en t leek net of e weerom ging. Mor dat was nait zo, zo gaauw gaf e zien oaventuur nait op. Dou e oet zicht was, ging e zomor links òf.
Kina vroug woarom e dat dee. Pa zee, dat e nog wel n aander padje wos, dij om t dörp tou laip. En zo gebeurde t ook.
Haile Damsterweg lag veur heur, mor wel onder n dik pak snij. t Eerste stuk ging nog wel, doar lag weg in schoel van hoezen. n Indje wiederop flikkerde inainen n oranje lampke. “Kiek ais wicht,” zee Pa, “doar is vervaast n snijschoef aan loop. As wie doar nou achterkroepen, binnen we zo in n Daam.”
Mor weer laip t aans. Snijploug hil der veur Staindam mit op en sjefeur kroop tot zien truck oet. Pa draaide zien roamke open en man zee: “Ik goa weerom en dat zollen ie ook doun mouten. t Is gain waark om wieder te goan.”
Pa, zee dat e zien ollu ophoalen wol en dat e dij nait berieken kon, mor man zee, dat dizze snij-jacht zo langzoamerhaand n noodgevaal worden was. Haile pervinzie was al dichtsnijd en elk kreeg road der nait meer oet te goan.
Ze haren nou t haalfschaaid wel al had, mor toch wer t wichtje wat baanger. Pa gaf gain krimp en leek der nog aal meer oardeghaid aan te kriegen. Dit overkwam joe ja nait doagelieks en doar gliesterde t weer wieder.
Al gaauw vernamen ze, dat ale aandern geliek haren. Roetenwizzers konden t waark nait meer aan en weg was haildaal nait meer te zain. Kina wer aal stiller. Pa stuurde nou allain nog mor op zien gevuil en din was t

nog wel n hail ind noar n Daam.

Noa n poar meter kroepen gaf Pa t din ook op. Hai kreeg deur dat ze der zó nooit kwamen.
Mor in auto sloapen was hom veul te kold, en zo t leek zol t veurlopeg nog nait dreug worden. Nou kon Kina´s pabbe hail veul mensen bie t Schildmeer, omreden hai haar doar vrouger veul mit bootje aan t zaailen west. t Touvaal wol, dat ze doar vlak in de buurt in snij vaast kwamen te zitten. Ze kropen tot auto oet en gingen op zuik noar Pa zien olle stamkroug.
Doar braandde kachel en ze haren lekkere waarme sukkeloamelk.
Pa vertelde dat e noar n Daam wild haar, mor dat e raais opgeven mos.
En hai snapte ook wel dat sloapen in zien aigen ber der vandoag nait meer in zat.
Veur vannaacht was der in kroug wel n sloapploats op zolder.
Tillefoon waarkte nog en Moeke wer beld, dij zol buren van Opa en Grootmoe even bellen, dat ollu vandoag nait ophoald werden.

Dou Kina soavends muid op heur kermisber kroop, mos ze inains denken aan t verhoal van Zundagschoul over Jozef en Maria. Dij mozzen doudestieds ook om onderdak vroagen.
Allain lag der dizze Kerstdoagen n dik pak snij en gebeurde t wel roem 2000 joar loater in Grunnen!

Auteur: Kunny Luchtenberg

